

Zorg voor de kudde

[Startpagina](#) - [Uw gegevens](#) - [Zoeken](#) - [Lees artikelen](#) - [Vraag + antwoord](#) - [Downloads](#) - [Links](#) - [Uw reactie](#) - [Beveel ons aan](#) - [Uitslag enquête](#)

Inhoud

- [Startpagina](#)
- [! Artikelenoverzicht !](#)
- [Beveel deze site aan](#)
- [Downloads](#)
- [Links](#)
- [Plaats een artikel](#)
- [Uitslag enquête](#)
- [Uw gegevens](#)
- [Uw reactie](#)
- [Vraag en antwoord](#)
- [Zoeken](#)

Enquetes

Wat is voor u de belangrijkste reden om deze site te bezoeken?

- ☐ Ik wil graag meer weten over het GB-standpunt.
- ☐ Ik wil me verdiepen in alle standpunten.
- ☐ Ik weet nog niet wat ik op 1 mei 2004 moet doen.
- ☐ Ik wil meer weten over de nieuwe kerkorde.
- ☐ Ik wil meer weten over de plaatselijke regeling.
- ☐ Ik wil meer weten over het beleidsplan.
- ☐ Andere reden(en).

Stem

Uitslagen Peilingen

Stemmen **1286**

Oproepen die verwarring zaaien - P.J. Vergunst

Comité gaat helaas richting een breuk

Oproepen die verwarring zaaien

Alles moet blijkbaar stuk, zo hoorde ik de -terechte- waarneming van een betrokken gemeentelid. Is een andere conclusie mogelijk, als we zien op welke wijze het Comité tot behoud van de Nederlandse Hervormde Kerk na 12 december aan een breuk met de kerk lijkt te werken? Gemeenteleden worden tegen kerkenraden opgezet, de (geld verslindende) gang naar de wereldlijke rechter wordt ingeslagen, via aandacht trekkende advertenties in de kranten worden gewetensbezwaarden geworven en Comité-bestuurslid P. Baijense schroomde zelfs niet in het Nederlands Dagblad op te laten tekenen dat er geen leugen in een advertentie staat die stelde: "U moet nu uw keuze voor de toekomst duidelijk maken, als u niet verder onder satans bedriegelijke juk wilt leven." Is zo'n formulering niet heel verwerpelijk?

De bezwaren die het hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond tegen de aanvaarde kerkorde voor de Protestantse Kerk in Nederland had en heeft, zijn genoegzaam bekend. Die zijn jarenlang -hopelijk op een goede toon- in de kerkelijke/ambtelijke weg geuit. Daarbij hebben we gezien dat de synode aan bezwaarden verschillende handreikingen gedaan heeft -al wilde ze in 2002 tot onze teleurstelling niet weten van een unie- én daarbij hebben we opnieuw moeten leren dat we als hervormd-gereformeerden in de kerk een minderheid vormen.

Die bezwaren kwamen ten diepste niet voort uit *verzet tegen* de kerk, maar uit onze *roeping voor* de kerk. We willen niets liever dan dat zij in al haar geledingen Christus belijdt en leeft bij de schatten die de kerk der eeuwen in haar belijdenissen verwoordt heeft. Daarbij zijn haar kernwaarden in de oud-christelijke en gereformeerde belijdenissen helder verwoord, en zijn dwalingen afgewezen. Om daarvoor in onze kerk op te komen, is onze vereniging opgericht. Dat blijft in de toekomst onze gezamenlijke opdracht.

God regeert

De vraag na 12 december is hoe we omgaan met onze teleurstelling over de genomen besluiten. Kunnen we de kerk bij de Heere kwijt, in het geloof dat Hij regeert? Kunnen we onze plaats in de gemeenten blijven innemen, in het vertrouwen dat God wakker is over Zijn Woord? Waar is ons houvast na 1 mei, in de wetenschap dat Gods verbond van geen wankelen weet? Waarom horen we deze noties -evenals die over onze schuld tegenover God, de kerk en elkaar- zo weinig bij allen die via de media kerkenraden en gemeenteleden een weg willen doen gaan die in hervormd-gereformeerde kring vanouds is afgewezen? Waar liefde tot de kerk van Christus in ons land is, kan het niet bestaan dat al ons onbehagen, onze frustratie over de besluiten van de kerk ertoe leiden dat gesproken wordt over "het verder willen leven onder satans bedriegelijke juk", terwijl ondanks de bedroevende pluraliteit de werkelijkheid toch ook is dat de Protestantse Kerk "in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift als enige bron en norm van de kerkelijke verkondiging en dienst, de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest belijdt". Liefde tot de kerk, ook in haar vervallen staat, bindt ons juist aan haar, in het gebed om herstel en genezing. En daartoe biedt ook de grondslag, waarin de drie Formulieren van Enigheid ongeschonden meegaan, voldoende mogelijkheid. Daartoe is vooral onze hoop op de God van het verbond. Wie op deze insteek smalend reageert dat "het wel lijkt alsof we er in vergelijking met de Hervormde Kerk op vooruit gaan", strijdt niet mee in de worsteling om de kerk.

Hoe verder

Het Comité tot behoud van de Hervormde Kerk publiceerde de week voor Kerst het vlugschrift "Nu de PKN een feit wordt... hoe verder?" Met het oog op ook in geestelijke zin verantwoorde besluitvorming gaan wij hier, uitgedaagd door aperte onjuistheden, op deze uitgave in. Er wordt op een naar onze mening misleidende manier in opgeroepen tot ongehoorzaamheid aan het besluit van de synode. Kerkenraden die in meerderheid menen niet als zodanig deel te kunnen uitmaken van de Protestantse Kerk, worden opgeroepen aan de kerk kenbaar te maken dat zij zich niet gelegen zullen laten liggen aan enige regel van de gewijzigde kerkorde, zoals die vanaf 1 mei van kracht zal zijn, ook niet aan de overgangsregelingen die zijn getroffen. Individuele gemeenteleden die zich niet wensen te voegen naar de gewijzigde kerkorde, wordt aangeraden dit aan de eigen kerkenraad mee te delen. Beide oproepen zaaien veel verwarring. Enerzijds zal niet waargemaakt kunnen

Gerelateerde links

- [Gereformeerde Bond](#)
- [Meer over Uit de Waarheidsvriend](#)
- [Nieuws door Redactie](#)

Meest gelezen verhaal om Uit de Waarheidsvriend: Recht op de hele kerk - ds. M.A. Kuijt

Score Artikel

Gemiddelde score:

2.53

Stemmen: **13**

Neem even tijd om dit artikel te beoordelen:

- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★
- ☐ ★★★★★

Neem mijn stem op!

Opties

 [Printvriendelijke pagina](#)

 [Stuur dit verhaal naar een kennis](#)

worden wat in de brochure wordt voorgesteld en anderzijds zal het opvolgen van de oproepen de kerk en vooral de plaatselijke gemeenten in wanorde splijten. Moet er niet alles aan gelegen zijn om de gemeente te bewaren voor onderlinge strijd en verwarring? Is dat niet het minste wat Christus van ons vraagt, hoezeer iemand meent om des gewetenswil de kerk niet te kunnen volgen op de route die nu wordt gevolgd? De nu gekozen weg loopt dood, leidt tot twisten en polarisatie, tot onnodige en hopeloze procedures en haalt de kerk van Christus in de ogen van de wereld naar beneden. Een *Trouw*-journalist merkte tijdens de persconferentie waarin de gang naar de rechter aangekondigd werd, op dat de duivel in Nederland nu wel vakantie kan houden, omdat geloofsgenoten elkaar naar het leven gaan staan.

Niet gedwongen

Als de brochure stelt dat de gewijzigde hervormde kerkorde in 2002 reeds is aangenomen, wordt er niet op gewezen (wat blijkbaar niet past in het betoog) dat het besluit wettig, dat wil zeggen volgens de regels van de kerkorde, is genomen door de daartoe bevoegde ambtelijke vergadering, de synode. Waarom geen kerkordelijk correcte informatie?

Ook wordt de suggestie gewekt dat meegaan naar de nieuwe kerk een actieve daad is. Dit is misleidend. Er is geen sprake van het ontstaan van een nieuwe kerk, waarvan men lid zou moeten worden. Zoals vastgelegd in de nieuwe kerkorde, is de PKN de automatische voortzetting van onder meer de Nederlandse Hervormde Kerk. Leden van deze kerk zijn straks automatisch lid van de PKN, waarbij ze ter plaatse lid van de hervormde gemeente blijven. Daar is niets 'gedwongens' aan. (Overigens zijn er ook al gemeenten waar mensen die hun plaats in de PKN willen innemen, dit bij de kerkenraad moeten melden - de kerkordelijke wereld op haar kop.)

Kerkenraden wordt voorgehouden dat het slechts de mening van de synode is dat hervormde gemeenten automatisch 'meegaan' naar de PKN. Daartegen kan niet genoeg gewaarschuwd worden. Het is, of we dat willen of niet, zo dat elke gemeente, elke kerkenraad en elk gemeentelid op 1 mei deel uitmaakt van de PKN. De eigen visie dat dit niet zo is, is niet alleen niet juist, maar zal ook voor de rechter niet afdwingbaar blijken te zijn.

Suggestief zijn ook de redenen waarom het Comité zegt niet mee te kunnen naar de PKN: omdat men onder Gods Woord wil buigen (doen zij die niet met de kerk breken, dit dan niet?), omdat men gehoorzaam wil zijn aan Gods verbond (doen zij die niet met de kerk breken, dit dan niet?), omdat men het geloof van de belijdenisgeschriften belijdt (doen zij die niet met de kerk breken, dit dan niet?), vanwege de liefde voor de kerk die God in ons land gegeven heeft (kennen zij die niet met de kerk breken, dit dan niet?). Als zorg voor de gemeenten op het hart gebonden is, kun je deze gemeenten toch niet leiden op een weg van verwarring en scheuring?

Binnen dertig dagen

Kerkenraden wordt opgeroepen een brief aan de synode te sturen, waarin staat dat men besloten heeft ter plaatse te blijven wat men is. Echter, juridisch kan noch dit besluit noch zo'n brief rechtsgevolgen hebben. Een kerkenraad kan wel een besluit op papier zetten dat hij -en in hem de gemeente als geheel- geen deel zal uitmaken van de PKN, maar dat wordt te niet gedaan door het kerkrecht. Kortom, ook na zo'n besluit en na zo'n brief zal de kerkenraad én de gemeente vanaf 1 mei deel uitmaken van de PKN. Zowel de kerkelijke rechter als de burgerlijke zal dit, als die weg gegaan wordt, bevestigen. Wat de burgerlijke rechter betreft: in het arrest inzake de kwestie van het vrije beheer heeft de Hoge Raad zich geschaard achter het oordeel van het gerechtshof te 's-Gravenhage. Dat oordeel houdt in dat, nu de (procederende) gemeenten ervan uitgaan dat de kerkorde van 1951 in beginsel voor hen geldt, de gemeenten eveneens gebonden zijn aan de kerkordewijzigingen. (Zie het artikel van mr. D.G. van Vliet hierover in het vorige nummer van *de Waarheidsvriend*). De kerkorde van de PKN is *formeel* niet anders dan een wijziging van de hervormde kerkorde.

Ten onrechte wordt gesteld dat men binnen dertig dagen moet aangeven niet mee te gaan naar de Protestantse Kerk. Nee, wie *bezwaar* aantekent, moet dit binnen dertig dagen doen, maar wie *bedanken* wil, kan dit sowieso altijd. Men spiegelt gemeenteliden in gemeenten waar de kerkenraad besluit zich niet te voegen onder de vernieuwde kerkorde, eveneens ten onrechte voor dat ze niets behoeven te doen en dat het dan vanzelf goed komt. Echter, een gemeentelid dat het lidmaatschap niet schriftelijk opzegt, wordt automatisch lid van de Protestantse Kerk, ook in de betreffende gemeenten.

Nieuw kerkverband

Blijkens de in de brochure gegeven antwoorden op de vragen over het kerkelijk vacuüm waarin de gemeenten komen, blijkt dat het Comité op een breuk met de kerk aankoerst. Daarbij laat men het formeel verbreken van de band aan de kerk zelf over, want men bedankt niet voor de kerk, maar zegt 'wij doen niet meer mee'. Alles wat het Comité voorstaat, berust op de stelling dat een kerkenraad het recht heeft om te beslissen dat de (hele!) gemeente niet meegaat en dat dit rechtsgevolgen heeft. Laten allen die verantwoordelijkheid dragen, inzien dat dit onjuist is en geen werkelijkheid kan worden. Helaas is er daarbij geen oog voor al diegenen in de gemeenten die wel willen 'meegaan'. In de brochure wordt aan hen geen woord gewijd. Waar is dit in onze kerkgeschiedenis eerder aan de orde geweest?

Verontrustend is ook dat in sommige gemeenten waar zondags vele honderden kerkgangers zijn, op een gemeentevening met ongeveer 50 tegen 20 stemmen besloten wordt de kerk te verlaten, waarbij men er ten onrechte van uitgaat dat dit 'besluit' de hele gemeente bindt. Wie leest hoe men via noodclasses en een noodsynode na 1 mei tot kerkelijk leven wil komen, kan slechts constateren dat

hier een nieuw kerkverband gesticht wordt: helaas, het "tien keer gereformeerd" wordt opnieuw vermeerderd. En naar het voorkomen van breuken zoekt het Comité blijkbaar niet meer, want Commissies van Zorg dienen de toegang geweigerd te worden - terwijl die commissies zijn ingesteld krachtens overgangsbepalingen (ord. 20, art. 13) die gegrond zijn op de huidige hervormde kerkorde!

Zo gaan we het jaar 2004 binnen in voor onze kerk heel verdrietige omstandigheden, waar *wij allen* mede schuld aan hebben, doch waar het Comité niet bijbels mee omgaat. Want door het geven van onjuiste informatie en het aanwakken van onheilg vuur wordt een weg gegaan die ons doet vrezen voor de toekomst, omdat die schadelijk is voor het Koninkrijk van God. Waar gemeenten zich zonder meer kunnen *binden* aan de gereformeerde belijdenis en zo belijdend en getuigend in de kerk en de samenleving kunnen staan, lopen ze nu het gevaar uiteen te vallen vanuit de veronderstelling dat zij kerkordelijke grond onder de voeten hebben om zich van de kerk los te maken. Het zal blijken moerasgrond te zijn. Daarbij worden kwalificaties gebruikt die bijbels en confessioneel gezien onverantwoord zijn. En daarbij wordt een gang naar de rechter onderbouwd met een beroep op Paulus, die echter in zijn gevangenschap niet vrij het Evangelie kon verkondigen... Is dezelfde situatie bij ons aan de orde?

We doen daarom een dringend beroep op alle kerkenraden bijgaande verklaring ernstig te overwegen. Laten we aan de ene kant onbijbelse zaken, bij wie dan ook voorkomend, krachtig én geestelijk afwijzen, en aan de andere kant correct zijn, liefde en zelfverloochening betrachten, om zo geen schade toe te brengen aan de eenheid van de gemeente van Christus, die ook na 1 mei alle bijbelse ruimte kan behouden.

Uit: De Waarheidsvriend, 8 januari 2004, P. J. Vergunst

Verwante onderwerpen

